

Beste ouder(s) en/of verzorger(s),

Na twee weken buffelen, kwam het er bij mij dit weekend allemaal een beetje uit. Heel bewust heb ik mijn mail even niet geopend en probeerde ik mijn whatsapp te negeren. Ik had per slot van rekening zelf tegen u gezegd, dat het weekend bedoeld was, om even niet te werken. Maar goed ... die 'rust' maakte dus plaats voor piekeren en onverwerkte gedachtes van de afgelopen weken.

Niet dat ik me zorgen maak over het onderwijs, want ik kan niet vaak genoeg benadrukken, dat dat wel goed zit, met dit team. Maar na veertien dagen in de regelstand te staan, kon ik dat knopje gewoon even niet meer uitzetten. Het heeft tot zondag geduurd, voor ik weer een beetje helder kon denken. De gedachte die me die middag bekwam, gaf me rust en ik dacht ... als het mij nu rust geeft, misschien kan ik anderen er ook wel wat 'adem' mee geven.

Een paar weken geleden, vlak na de voorjaarsvakantie, opende we de periode met een laboratorium in de school. We stonden in de startblokken om het duurzaamheidsproject af te ronden en de zonnepanelen in gebruik te nemen. We hadden nog niet gehoord van 1,5 meter afstand nemen en niet meer dan 3 personen bij elkaar. En nu ... twee weken verder, lijkt de wereld zo anders. Gisteren keek ik naar de voetbalwedstrijd Spanje-Nederland van het WK in 2014. Mijn eerste gedachte was, wat gek zeg, zoveel mensen dicht op elkaar op die tribunes. Hoe raar is het dat je daar zo snel een andere 'norm' in hanteert in je gedachte.

Maar zo snel gaat het dus. De afgelopen weken stond het onderwijs op onze school min of meer stil. Iets waar veel mensen zich misschien druk over maken, maar lieve ouders, verzorgers, hulp juffen en meesters ... dat geldt niet alleen voor uw kind. In heel het Westland, heel Nederland en zelfs in heel de wereld staat het onderwijs even stil. Als we het dan al willen hebben over het feit dat kinderen een 'achterstand' zouden gaan ervaren, dan geldt dat in ieder geval voor alle kinderen.

Maar ... en u kent me ondertussen een beetje ... ik zie dit niet als achterstand oplopen. Sterker nog, misschien worden wij door moeder natuur wel 'op de vingers getikt' om het even gedwongen een beetje rustiger aan te doen. Bij wat ik in de afgelopen weken heb zien gebeuren, denk ik zelfs dat we er als mensheid op vooruit gaan. Er is begrip voor elkaar, aandacht voor 'voor jezelf en anderen zorgen' en verbondenheid. Mensen worden creatief en lachen en huilen met elkaar. De luchtkwaliteit neemt met tientallen procenten toe, misschien halen we zelfs wel in één klap het klimaatakkoord.

Natuurlijk zorgt deze crisis ook voor veel verdriet en onzekerheid bij mensen, maar ik ben ervan overtuigd, dat we daar uiteindelijk samen sterker uit gaan komen. Lieve kinderen, ouders, verzorgers, juffen en meesters van 't Startblok, 2020 gaan we ons allemaal nog heel lang herinneren als het jaar waarin alles anders liep. Maar ik heb er vertrouwen in, dat we er later op terugkijken en denken, wat fijn dat het ons dichterbij elkaar heeft gebracht! Blijf gezond, let goed op jezelf en de mensen om je heen.

Met vriendelijke groet,

Wilco Kannekens
directeur BS 't Startblok